

A hitet megtartva viseljünk gondot a reánk bízottakról (a házunk népéről) 2022.09.10.

Szerző Administrator
2022. szeptember 15.
Utolsó frissítés 2022. szeptember 16.

Csodálatos, napsütéses szombati napot ajándékozott nekünk az Úr szeptember 10-én! Sorra érkeztek az autók, autóbuszok a Sepsi Egyházmegye húsz egyházközségéből az uzoni református templom melletti parkolóba, ahol székely ruhás uzoni fiatal asszonyok várták, fogadták és segítették az eligazodásban az érkező nőszövetségi tagokat. A konferencia, mint mindig, most is igen ünnepélyes pillanattal kezdődött: a gidófalvi nőszövetség tagjai, elnöknője az előző konferencia szervezője- bevitték a templomba az egyházmegyei nőszövetség zászlóját.

Az istentiszteleten Dénes Katinka Sepsiszentgyörgy-vártemplomi református lelkipásztor hirdette Isten ígését, Pál apostolnak a Timóteushoz írott első levél 5. részének 8. verse alapján: „Ha pedig valaki az övéiről és főképpen az ő házanépéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél.” Igehirdetésében rámutatott, nehéz időszakon vagyunk reménység szerint túl, a járvány megtépázta a személyek és családok életét is. Egyre több helyről éri támadás a család intézményét, vannak, akik elavultnak tartják, de nem ajánlanak mást helyette. A család az a hely, ahol elmondhatjuk bánatunkat, örömünket, ahol van bocsánat és öröm is. Ahol nincsen család, annak a védelme és lelki fala az nagyon hamar feladja, nagyon hamar áldozattá válik. Akit az Úr Isten nekünk adott, akiről nekünk gondot kell viselni, annak a sorsa végérvényesen összekötődik a miénkkel. Ahogy rólunk gondoskodik az Úr, mi is ugyanúgy kell, gondoskodjunk a reánk bízottakról. A konferenciát Bocz Rita Ildikó, a Sepsi Református Egyházmegye Nőszövetségi elnöknője nyitotta meg köszöntőbeszédével, a Zsidókhöz írott levél 11. részének 33. versével biztatva a megjelenteket, maradjunk erősek a hitünkben, majd nt. Incze Zsolt György, a Sepsi Református Egyházmegye esperese Péter második levelének első részéből vett versekkel méltatta az asszonyokat, megköszönve azt, hogy áldozatos munkával, sokszor csupán a háttérből építik Isten országát. A gidófalvi nőszövetség tagjai nemcsak bevitték a templomba az egyházmegyei nőszövetség zászlóját, hanem a hagyományokhoz híven át is adták a szervező uzoni nőszövetségnek. Tamás Gyöngyvér a gidófalvi nőszövetség elnöknője megtiszteltetésnek tartotta, hogy egy éven keresztül az ősi templomban őrizhették. Szabó Margit uzoni nőszövetségi elnöknő és Ungváriné Szakács Judit tiszteletes asszony vette át. Fancsal Gerő Zsolt, a Bibarcfalvi Református Egyházközség lelkipásztora A Bárka-azaz családi harcművészet címmel tartott előadást. A bárka Noé bárkáját juttatja eszünkbe, a harcművészetben viszont egymás ellen kell küzdeni. Ahhoz, hogy megmaradjunk a bárkában, harcolnunk és küzdenünk kell! Nem egymás ellen, hanem egymásért! A családban a tagok el kell, fogadják egymást. A harcművészet szabályai hasonlítanak, ahhoz, amelyeket a családban be kell tartani. A bárkában közös-ég alatt vagyunk azokkal, akikért küzdeni kell! Rendre van szükség a bárkában is, mert a rend azt jelenti, hogy odafigyelni a másira. A református nőszövetség himnuszának eléneklése után hosszabb szünet következett, amely alatt az uzoni nőszövetség tagjai az 1877-ben épített, de az idén hosszabb felújítási és kibővítési munkálatok után ünnepélyesen újra felavatott volt Református Tatrangi Népiskola épületében fogadták a konferenciára érkezetteket, ahol nemcsak szeretetvendégségre került sor, hanem a helyi nőszövetség tagjainak munkáiból bazár is volt, valamint megtekinthették a Beke György emlékszobát. Szünet után a templomban Ungvári Barna-András lelkipásztor, amint az erre az alkalomra megjelent Igazgyöngy kiadvány vezércikkében is, a Példabeszédek könyvének 31. részéből a 10. verssel köszöntötte a konferencia résztvevőit. „Derék asszonyt kicsoda találhat? Mert ennek ára sokkal felülhaladja az igazgyöngyöket.” id. Szabó Margit az uzoni nőszövetség elnöknője örömét fejezte ki, hogy újra sikerült találkozni, hisz az elmúlt időszak mindannyiunkban mély nyomokat hagyott, voltak nehéz pillanatok, veszteségek és fájdalmak. Ebben az időszakban is gondot kellett viselni a családokra. Ungvári Barna-András lelkipásztor az uzoni nőszövetség életéről tartott vetített képes előadást, majd archív 1898, 1922, 1941-ben készült fényképeket is felhasználva a volt Református Tatrangi Népiskola épületének 145. évét villantotta fel. Megköszönte a helyi nőszövetség tagjainak az áldozatos munkáját és a támogatók segítségét. Szabó Margit igazgatónő és Ungváriné Szakács Judit tiszteletes asszony szavaltat után az Uzoni Református Dalárda éneke tette még ünnepélyesebbé a találkozót.

Az Uzoni Református Nőszövetségről 1941-ben készült és bemutatott képhez hasonlóan e találkozó résztvevőiről is közös kép készült, majd a református templomtól együtt vonultak a konferencia záróeseményének helyszínére. A tartalmas nap végül közös ebéddel zárult, ahol nem maradt el a mókázás, a jókedv és a mosoly. Ungvári Barna-András lelkipásztor